

FORMACIÓ PERMANENT DEL PROFESSORAT

Del 17 al 19 de gener van tenir lloc a Madrid unes jornades organitzades per la Confederació de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (STEs) sota el lema «La Formació del Professorat avui», en les que hi participaren 100 responsables dels diferents sindicats de la Confederació, entre ells l'STEI. Els temes de debat de les Jornades foren:

- Reforma de la LRU i nous plans d'estudis.*
- Treball docent i formació permanent.*
- Model i organització de la formació permanent.*
- Conseqüències de la vinculació de la Formació Permanent al sistema retributiu.*
- Present i futur dels CEPs.*
- MRPs, incidència i relacions amb els sindicats.*

MODEL DE FORMACIÓ PERMANENT: PLANS UNITARIS TERRITORIALS.

Des de sempre hem entès la formació permanent del professorat com un dret i un deure de tots els professionals de l'ensenyament. És per això que les Administracions educatives han de fer possible i cada un dels ensenyants l'hem d'assumir per tal de completar i ampliar la nostra formació. Ja és hora d'acabar amb el voluntarisme i exigir la FP com a part de la nostra feina. És hora, també, de potenciar un altre tipus d'activitats diferents al cursillisme existent que poc o gens canvia la pràctica escolar.

L'organització de la FP s'ha de fonamentar en l'elaboració de Plans Unitaris Territorials que, partint de les necessitats dels centres, recullin també les aportacions dels diversos col·lectius organitzats i les diverses institucions implicades.

Les Administracions educatives han de garantir que el model unitari de formació permanent tindrà el finançament suficient per desenvolupar-se. A partir de la distribució dels mitjans materials, econòmics i humans, s'ha de donar autonomia per al desenvolupament territorial a través d'unes determinades estructures, que podrien ser els CEPs, si s'aturen el intents burocratitzadors del seu funcionament i reductors de la seva autonomia.

La proposta de PLANS UNITARIS TERRITORIALS pretén ser un model de FP coherent amb els aspectes metodològics i organitzatius; un model potenciador de la participació democràtica en la dinàmica de les activitats formatives, des del seu disseny fins als processos de gestió i avaluació. Aquesta proposta hauria de girar en torn dels eixos següents:

- a) Dinamització i potenciació de l'interès del professorat pel canvi en la pràctica docent.
- b) Recolzament a la innovació.

- c) Experimentació curricular.
- d) Investigació escolar encaminada a canalitzar les aportacions dels mateixos professors.

Aquesta proposta de model de FP xoca amb la línia del model emergent que el MEC està afavorint. Sembla que han optat per uns CEPs directament depenents de l'Administració a través de les UPEs, amb un personal fix quasi desvinculat de la docència directa, una direcció pseudo-professionalitzada, amb uns programes de FP fortament centralitzats, deslligats de la innovació pedagògica i avaluats per agents externs a la xarxa de formació.

Els recents acords sobre el nou sistema retributiu per als funcionaris docents han introduït un nou element que compromet el futur de la formació permanent: la seva millora retributiva.

Aquesta filosofia, defensada ferventment per les Administracions educatives i alguns Sindicats, implica la consideració de la FP com una bossa d'hores de treball que, independentment de criteris d'eficiència en la transformació de la pràctica docent, servirà per justificar davant la societat una millora retributiva del professorat, tancant així la reivindicació històrica a l'homologació retributiva i el reconeixement social del treball docent. (Tantes hores de formació -100 hores- com a requisits per cobrar un plus salarial -cada 6 anys).

Ens preocupa aquesta passa qualitativa que s'ha donat, ja que sembla que s'ha oblidat que la formació és un dret de tots els docents i que, per poder parlar de deures, s'han de donar les condicions laborals que permetin garantir aquesta formació amb un mínim de qualitat i en igualtat d'oportunitats.

Conclusions de les Jornades.

S'intenta fer recaure sobre el professorat la responsabilitat de l'èxit o el fracàs de la Reforma com si no depengués també d'altres elements com: reducció d'alumnes per aula, reducció i flexibilització d'horaris lectius, formació d'equips docents, i fonamentalment d'una estimulació constant del professorat que no creim que s'aconsegueixi introduint una major diversitat salarial.

Pensem, en definitiva, que ser docent significa un conjunt de treballs lectius i no lectius entre els que es troben tant la feina a l'aula com la reflexió sobre la pràctica, i per tant, el conjunt d'accions que denominam formació permanent i renovació pedagògica del professorat. A aquest docent, com a treballador de l'ensenyament, l'Administració li assigna un sou i unes condicions de treball que li haurien de permetre desenvolupar dignament la seva professió.

Només un model d'organització de la formació permanent del professorat que tenguí com a eix bàsic la qualitat de la feina ben feta, canviant i millorant les nostres actuacions professionals, la nostra pràctica docent individual i col·lectiva, podrà fer possible -més enllà dels discursos oficials i tecnocràtics- la Reforma del Sistema Educatiu.

Biel CALDENTEY RAMOS

Membre del Consell Escolar d'Estat.

Entre les conclusions més destacades d'aquestes jornades destaquem:

1r.- La constatació de l'existència d'una sèrie de mesures i plantejaments que s'estan desenvolupant des del MEC i altres Administracions educatives que resulten incoherents amb el model de formació que diuen que defensen i amb el perfil del professorat que fa falta per a impulsar la Reforma educativa.

En aquest sentit els STEs han elaborat les alternatives proposades i les reivindicacions concretes a plantejar per a impulsar un model de formació que serveixi per assolir els objectius que ha de perseguir una Reforma educativa de qualitat en un sentit progressista.

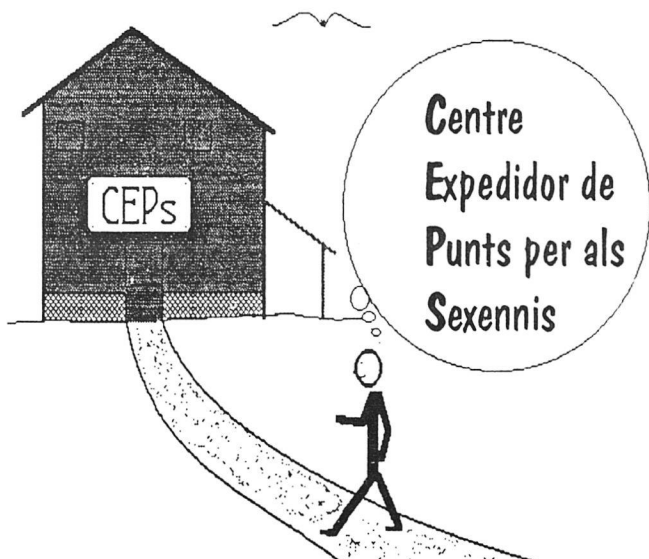
2n.- **La denúncia de l'actitud discriminatòria i illegal del Ministeri d'Educació en impedir la participació d'una organització representativa del professorat, la Confederació d'STEs, en les Comissions Provincials on es planifica la Formació Permanent en base al fet de no haver signat l'Acord entre el MEC i tres Sindicats el 20 de juny.** Els STEs realitzaran totes les accions legals i de denúncia per a exigir el reconeixement d'un dret sindical bàsic.

3r.- Proposar al conjunt dels Sindicats, MRPs i a la resta d'organitzacions educatives (de pares/mares i estudiants) que lluiten per avançar en el model d'Escola Pública, la realització d'activitats conjuntes de debat i reflexió sobre temes importants que afecten al futur del servei públic educatiu (participació, formació del professorat, objectius de la Reforma, etc.).

4t.- Valorar la necessitat de garantir un model de CEPs autònoms; descentralitzats, democràtics i vinculats a les necessitats del Centres i dels Col·lectius Pedagògics per a impulsar uns plans coherents de formació permanent del professorat on hi participin totes les institucions implicades.

5è.- Reconèixer el paper destacat desenvolupat pels MRPs com a plataformes unitàries per a impulsar la renovació de l'escola i elaborar alternatives educatives progressistes. Per això els STEs reafirmen el seu compromís de suport i potenciament d'aquests col·lectius amb el màxim respecte de la seva autonomia, alhora que seguirem exigint a totes les Administracions educatives els mitjans necessaris perquè els MRPs puguin dur a terme llur important tasca, així com que se'ls reconegui la seva presència en tots els àmbits de participació i de planificació de la formació.

6è.- Reivindicar com a Confederació d'STEs a totes les Administracions educatives les condicions laborals necessàries perquè es pugui generalitzar una formació permanent de qualitat que no provoqui discriminacions, individualisme i competitivitat entre el professorat com s'està donant ara en vincular la formació amb el sistema retributiu.

Madrid, 30 de gener de 1992.